

1. Convertor de impedanță, care conține două cleme, una dintre care este conectată la masă; un amplificator operațional, conectat cu intrarea inversoare la cea de-a doua clemă; două rezistoare, unul dintre care este conectat între ieșirea amplificatorului operațional și intrarea lui inversoare, iar al doilea – între intrarea neinversoare a amplificatorului operațional și masă; două amplificatoare programabile cu coeficienți de transfer reglabili lin în limitele $-1...+1$; un defazor cu defazaj de 90° , conectat cu intrarea la ieșirea primului amplificator programabil; precum și două amplificatoare diferențiale, primul fiind conectat cu intrările respectiv la ieșirea amplificatorului operațional și la intrarea lui neinversoare, iar al doilea fiind conectat cu intrările respectiv la ieșirile defazorului și celui de-al doilea amplificator programabil, iar cu ieșirea – la intrarea neinversoare a amplificatorului operațional, caracterizat prin aceea că suplimentar conține două divizoare de tensiune, fiecare fiind format din trei contacte a, b și c, n rezistoare, conectate în serie, cu polii rezistoarelor extreme conectați respectiv la contactele a și b, și un comutator, conectat cu contactul mobil la contactul c, iar cu contactele fixe – respectiv la punctele de interconectare ale rezistoarelor divizorului și la contactul a; divizoarele sunt conectate cu contactele a la ieșirea primului amplificator diferențial, cu contactele c – respectiv la intrările primului și celui de-al doilea amplificatoare programabile, iar cu contactele b – la masă.
2. Convertor de impedanță, conform revendicării 1, caracterizat prin aceea că rezistențele rezistoarelor divizoarelor posedă valori, determinate de benzile de valori necesare ale componentelor impedanței reproduse, iar primul amplificator diferențial posedă un factor de transfer, determinat de valoarea maximă a componentelor impedanței reproduse.